

پانیوم - شماره یک

فصل یازدهم

Jeff Pippenger

2025-02-25

مدتی است که توجه خود را بر تاریخ پنهان دانیال ۱۱:۴۰ متمرکز کرده‌ایم، و در هفته‌های اخیر خداوند توجه ما را به آیه ۲۷ جلب کرده است:

و دل‌های این دو پادشاه بر آن است که شرارت کنند، و بر سر یک میز دروغ خواهند گفت؛ اما کامیاب نخواهد شد، زیرا هنوز پایان در وقت مقرر خواهد بود. دانیال ۱۱:۲۷.

در ابتدا درباره جزئیات مطمئن نبودم—اینکه چه زمانی، کجا، و چه کسانی بر سر آن میز نشسته بودند و به یکدیگر دروغ می‌گفتند—اما این پرسش‌ها اکنون در دست بررسی‌اند. در چند سبت گذشته، هنگام کار کردن روی این سطور، مرتکب چند اشتباه شدم. با این حال، به واسطه آنچه باور دارم هدایت مشیتی است، ائتلاف‌هایی که در آیات ۱۳ تا ۱۵ به تصویر کشیده شده‌اند و قیصریه فیلیپی نمادشان است، کم‌کم آشکار شدند. گرچه برخی عناصر هنوز نیاز به پالایش دارند، باور دارم خداوند پرده را از این آیات برداشته تا معنایشان را آشکار کند.

این دریافت بلافاصله پس از جلسه زوم سبت گذشته متبلور شد. یک هفته پیش‌تر، مجذوب درهم‌کنش پیچیده تاریخ‌ها در آیات ۱۰ تا ۱۵ شده بودم. پیامکی نوشتم و برای چند نفر فرستادم که طرح کلی اندیشه‌هایم را بازگو می‌کرد و خواستم اجازه دهند عصر جمعه آنها را مطرح کنم. می‌کوشیدم مسائل نهفته در آن آیات را سامان بدهم و یقین داشتم نکته‌ای عمیقاً مهم در میان است. چنین هم هست، اما آن چیزی نبود که در ابتدا مطرح کرده بودم. با وجود لغزش‌هایم در هفته و نیم گذشته، هنگامی که با این بخش کلنجر می‌رفتم، عنایتی آشنا را به‌جا می‌آورم. خداوند داشت مهر حقیقتی ویژه و حیاتی را می‌گشود. وقتی عنصر انسانی به‌تمامی آشکار و کنار گذاشته شود، حقیقتی که به‌دست شیر قبیله یهودا گشوده شده است، از آنچه دریافت کرده بودم ژرف‌تر از کار درمی‌آید.

آیات پنج تا نه

پوتین، به‌عنوان پادشاه جنوب، بازتاب بطلمیوس است و با پیروزی در جنگ اوکراین، آیه ۱۱ را محقق می‌سازد. از نظر تاریخی، پیروزی بطلمیوس چهارم فیلوپاتور در نبرد رافیا این آیه را تحقق بخشید و پیش‌درآمدی بر موفقیت قریب‌الوقوع پوتین بود. آیات ۵ تا ۹ تاریخچه‌ای را ترسیم می‌کنند که با جزئیات دقیق، حاکمیت ۲۶۰ ساله نهاد پاپی (۵۳۸-۱۷۹۸) را پیش‌نمایی می‌کند. این جزئیات در گذشته بارها بررسی شده‌اند، از این‌رو در اینجا یک نشانه نبوی را که در آیات ۵ تا ۹ تحقق یافته و در دوره ۵۳۸ تا ۱۷۹۸ بازتاب یافته است برجسته می‌کنم.

این دوره با پیمانی میان پادشاهی بطلمیوسی جنوب و پادشاهی سلوقی شمال آغاز شد؛ پیمانی که زمانی رسمی شد که شاه جنوب دخترش را به عقد شاه شمال درآورد. این پیوند دوره‌ای هفت‌ساله را آغاز کرد که سرانجام هنگامی پایان یافت که شاه جنوب به شمال یورش برد، شاه شمال را به اسارت گرفت و به مصر برد، و آن شاه اسیر بعدها بر اثر سقوط از اسب درگذشت.

پیمان شکسته

تهاجم ناشی از نقض یک پیمان بود. پس از آغاز دوره هفت‌ساله، پادشاه شمالی همسر نخستش را کنار گذاشت تا با شاهدخت جنوبی ازدواج کند و پیمان را تضمین کند. بعدها، او همسر جنوبی را کنار گذاشت و ملکه اصلی‌اش را به جایگاهش بازگرداند. این امر موجب شد ملکه نخست، ملکه جنوبی و همراهانش را اعدام کند و خانواده ملکه جنوبی در مصر را به خشم آورد.

با بصیرت نبوی، می‌توان هفت سال را به صورت دو دوره سه‌ونیم‌ساله دید؛ چنان‌که سه‌ونیم سال پیش و پس از صلیب نشان می‌دهد که آن دو با هم «هفته» ای را نمایان می‌کردند که در آن مسیح عهد را تأیید کرد. سه‌ونیم همچنین در لعنت هفت‌بار که بر پادشاهی شمالی اسرائیل از ۷۲۳ پیش از میلاد تا ۱۷۹۸ اعمال شد، دیده می‌شود. آن هفت‌بار به دو دوره هزار و دویست و شصت تقسیم می‌شود و ۵۳۸ نقطه میانی آن است. این نمونه‌ها از تقسیم هفت به دو دوره سه‌ونیم‌ساله تصادفی نیستند، هدفمندند.

در نیمه هفته‌ای که مسیح عهد را تأیید کرد، صلیب نقطه مرکزی است و بدین‌سان نشان می‌دهد که مسیح به مدت سه سال و نیم شخصاً پیام را اعلام کرد و پس از آن شاگردانش به همان مدت پیام را اعلام کردند. در «هفت زمان» علیه پادشاهی شمالی، سال ۵۳۸ تاریخ را به دو دوره تقسیم می‌کند: دوره‌ای که در آن بت‌پرستی قدس و لشکر را پایمال کرد و پس از آن پاپی‌گری به همان مدت قدس و لشکر را پایمال نمود. در نمادپردازی نبوی، «هفت» با سه‌ونیم بازنمایی می‌شود که خود با چهل‌و‌دو ماه، سه‌ونیم روز یا سال، هزار و دویست و شصت، دو هزار و پانصد و بیست، و «زمان، زمان‌ها و نیم زمان» بیان می‌شود. در این سیاق، همه این اعداد قابل جایگزینی با یکدیگرند.

پیمانی که میان پادشاهی بطلمیوسی، که نوادگان بطلمیوس یکم (یکی از سرداران اسکندر مقدونی) بر آن حکومت می‌کردند و مصر را در اختیار داشت، و امپراتوری سلوکی، که نوادگان سلوکوس یکم (دیگری از سرداران اسکندر) بر آن حکومت می‌کردند و بخش بزرگی از خاورمیانه از جمله سوریه را کنترل می‌کردند، منعقد شد، جنگ سوری دوم را در سال ۲۵۳ پیش از میلاد به پایان رساند. این جنگ هفت سال پیش‌تر، در ۲۶۰ پیش از میلاد، آغاز شده بود. هفت سال پس از تصویب پیمان، در ۲۴۶ پیش از میلاد، پیمان شکسته شد. چهارده سال، به دو دوره هفت‌ساله تقسیم می‌شود: نیمه نخست جنگ و نیمه دوم صلح است. این چهارده سال با جنگ سوری دوم آغاز می‌شود و با جنگ سوری سوم پایان می‌یابد. این نوع تقارن در تاریخ زمانی پررنگ‌تر می‌شود که دریاپید این تاریخ در آیات پنج تا نه فصل یازدهم بازنمایی شده است. پیمان و نقض آن کانون این آیات و تاریخی است که آن‌ها را محقق ساخت.

این با سلطه پاپی از ۵۳۸ تا ۱۷۹۸ همخوان است. نزدیک به پایان آن دوره، ناپلئون بناپارت معاهده‌ای با واتیکان بست. با استناد به نقض معاهده ۱۷۹۷ تولنتینو از سوی واتیکان، ناپلئون در ۱۷۹۸ ژنرال برتیه را برای اسیر کردن پاپ فرستاد. پاپ در ۱۷۹۹ در فرانسه درگذشت. این دوره ۱،۲۶۰ ساله در آیات ۳۱ تا ۳۹ به تفصیل آمده است.

تاریخ آیات ۵-۹ با آیات ۳۱-۳۹ موازی است و در دانیال ۱۱ دو شاهد فراهم می‌آورد. هر دو روایت نشانه‌های نبوی یکسانی دارند و پویایی‌های میان پادشاهان جنوب و شمال را آشکار می‌کنند. هر دوره با سه سال و نیم نمادین شده است و در پایان با چیره شدن پادشاه جنوب، به اسارت گرفتن پادشاه شمال و بردن او به سرزمین جنوب خاتمه می‌یابد؛ جایی که هر دو پادشاه شمالی می‌میرند. در هر دو مورد، همان‌گونه که متن بیان می‌کند، پادشاه جنوب با غنیمت باز می‌گردد:

و نیز خدایان آنان را، با سرورانشان و ظروف گران‌بهای نقره و طلایشان، به غنیمت گرفته و به مصر خواهد برد؛ و او سال‌های بیشتری از پادشاه شمال خواهد زیست. دانیال ۱۱:۸.

برای بطلمیوس، این گنجینه‌ای بود که پیش‌تر توسط پادشاه شمالی غارت شده بود؛ برای ناپلئون، گنجینه‌های واتیکان غارت شدند و به فرانسه برده شدند. این دو گواه نشان می‌دهند که نماد مرگ پادشاه شمالی سقوط از اسب است. در مکاشفه یوحنا باب ۱۷، زن سوار بر وحش نمایانگر کلیسای کاتولیک است:

پس در روح مرا به بیابان برد؛ و دیدم زنی که بر حیوانی ارغوانی‌رنگ نشسته بود، حیوانی که پر از نام‌های کفرآمیز بود و هفت سر و ده شاخ داشت. مکاشفه ۱۷:۳.

وحشی که او بر آن سوار است، سازمان ملل متحد است. مکاشفه ۱۷ بازگشت او به قدرت را پس از زخم مرگبار سال ۱۷۹۸ توصیف می‌کند. به‌عنوان هشتمین پادشاهی، او سلطنت خود را از سر می‌گیرد و این امر با سوار شدن بر وحش نمادین شده است:

و آن زن که دیدی، همان شهر بزرگ است که بر پادشاهان زمین سلطنت می‌کند. مکاشفه ۱۷:۱۸.

زخم مرگبار ۱۷۹۸ از پیش در آیات ۵ تا ۹ پیش‌نمایی شده بود، آنگاه که پادشاه شمال از اسب افتاد و مرد. این دو سطر در دانیال ۱۱ با آیات ۴۱ تا ۴۵ موازی‌اند. قانون یکشنبه در ایالات متحده آمریکا، که در آیه ۴۱ ذکر شده است، آغازگر آخرین سوارشدن نهاد پاپی بر وحش است؛ دوره‌ای که در این دو سطر بازتاب یافته است. هنگامی که الن وایت یاد می‌کند که «بخش زیادی از تاریخ» تحقق‌یافته در دانیال ۱۱ «تکرار خواهد شد»، آیات ۵ تا ۹ و ۳۱ تا ۳۹ با آیات ۴۱ تا ۴۵ هم‌راستا می‌شوند.

فقط آیه چهل

از آیه 31 تا 45، تنها آیه 40 بیرون از دوره نبوتی سه‌و نیم‌روزه قرار دارد. این آیه تاریخی یگانه را در یک سوم پایانی آیه 45 دانیال نمایان می‌کند. در آیه 16، تاریخ امپراتوری بت‌پرست روم از خلال چهار فرمانروا—پومپه، ژولیوس سزار، آگوستوس سزار و تیرریوس سزار—طرح می‌شود. پیروزی آگوستوس در نبرد آکتیوم در 31 پیش از میلاد، آغازگر حکمرانی 360 ساله امپراتوری روم بود و «زمان» مذکور در آیه 24 را تحقق بخشید.

او به آرامی، حتی به پر نعمت‌ترین نواحی ایالت، داخل خواهد شد؛ و کاری خواهد کرد که پدرانش نکردند، و نه پدران پدران؛ غنیمت و تاراج و ثروت را در میان آنان پراکنده خواهد ساخت؛ آری، و نقشه‌های خود را بر ضد دژهای استوار طرح خواهد ریخت، برای زمانی معین. دانیال ۱۱:۲۴.

پس از آکتیوم، روم در سال ۳۰ پیش از میلاد مصر را به یک استان تبدیل کرد. سیصد و شصت سال بعد، در سال ۳۳۰، کنستانتین پایتخت امپراتوری را از روم به قسطنطنیه منتقل کرد. این «زمان» به‌طور پیشگویانه با ۱,۲۶۰ سال حاکمیت پاپی و ۷ سال آیات ۵ تا ۹ همخوانی دارد.

از آیه 16 تا آیه 30، روم امپراتوری بت‌پرست چیره است و این دوره پیمان مکابیان با روم و نسب مسیح را در بر می‌گیرد. با این حال، آیات 16 تا 30 با آیات 31 تا 39 و 41 تا 45 همخوانی دارند. بنابراین، در 30 آیه پایانی باب 11 دانیال، خطی نبوی یکپارچه پدیدار می‌شود، جز در آیه 40 که در آن «زمان پایان» در سال‌های 1798 و 1989 نشان‌گذاری شده است.

با چند استثنای جزئی در آیات ۲ و ۳ — که در آن آخرین هشت رئیس‌جمهور به کنترل ده پادشاه سازمان ملل متحد گذار می‌یابد — دو آیه نخست با آیه ۴۰ همسو هستند و نمایانگر قانون یکشنبه و گذار از پادشاهی ششم به هفتم و هشتم‌اند. آیات ۳ و ۴ با آیه ۴۵ و دانیال ۱۲:۱ همسو هستند و برآمدن و سقوط پادشاهی یونان را ترسیم می‌کنند، که با برپایی و زوال نهاد پاپی در آیات ۴۱ تا دانیال ۱۲:۱ موازی است. هم زن و هم وحشی که بر آن سوار است بی‌هیچ یآوری به پایان می‌رسند و آغاز و انجام باب ۱۱ دانیال را، بیرون از تاریخ آیه ۴۰، چارچوب‌بندی می‌کنند. اسکندر مقدونی نماد سازمان ملل متحد

است که با فاحشه‌ صور زنا می‌کند (پادشاه شمال از آیه ۴۱ به بعد)، که هم وحش است و هم اژدها.

آیات نهم و دهم

آیات ۵ تا ۹ در «وقتِ انتها» در سال ۱۷۹۸ خاتمه می‌یابند، در حالی که آیه ۱۰ به سال ۱۹۸۹ اشاره دارد. بنابراین، بازه میان آیات ۹ و ۱۰—از ۱۷۹۸ تا ۱۹۸۹—نمایانگر بخش مکشوف آیه ۴۰ است و تاریخ پنهان آن را آغاز می‌کند. برای توضیح: تقریباً هر آیه در دانیال ۱۱ بازتاب‌دهنده حکومت پاپی از ۵۳۸ تا ۱۷۹۸ است. آیه ۴۰ دوره ۱۷۹۸ تا قانون یکشنبه در ایالات متحده را در بر می‌گیرد. آیات ۶ تا ۹ دوره پاپی را به صورت تیپ‌وار نشان می‌دهند، در حالی که آیه ۱۰ پیش‌درآمد فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۸۹ است. از این رو، آیات ۱۱ تا ۱۵ از ۱۹۸۹ تا قانون یکشنبه امتداد دارند، همان‌گونه که در آیات ۱۶، ۳۱ و ۴۱ بازنمایی شده است.

آیه ۴۰ به دو بخش تقسیم می‌شود. بخش نخست، از ۱۷۹۸ تا ۱۹۸۹، با «وقتِ آخر» آغاز و با «وقتِ آخر» پایان می‌یابد. نیمه دوم در ۱۹۸۹ آغاز می‌شود، جایی که نیمه نخست پایان می‌یابد. آیات ۱ و ۲ سلسله‌ای از رئیس‌جمهورها را از ۱۹۸۹ مشخص می‌کنند که با بخش دوم آیه ۴۰ همخوان است. آیه ۱۱ آغاز جنگ اوکراین در سال ۲۰۱۴ را نشان می‌دهد، در حالی که آیه ۱۲ پیامدهایی را برجسته می‌کند که پادشاه پیروز جنوب بر خود به بار می‌آورد. آیه ۱۳ در آستانه تحقق است، اما در اینجا توجه می‌کنیم که آیه ۱۱ در بخش دوم آیه ۴۰ قرار می‌گیرد—پس از ۱۹۸۹، اما پیش از قانون یکشنبه (آیه ۴۱).

آیات ۱۳ تا ۱۵ به نبرد پانیوم در سال ۲۰۰۰ پیش از میلاد اشاره دارند؛ سالی که روم بت‌پرست، در پی آن نبرد، آغاز به اعمال نفوذ بر امور بشری کرد. این رویداد که بسیار پیش از ورود پومپه به اورشلیم در آیه ۱۶ رخ داده است، شواهد تاریخی‌ای برای شناسایی آیه ۴۱ به عنوان قانون یکشنبه در ایالات متحده آمریکا فراهم می‌کند.

هر خط نبوت و تحقق تاریخی آن در دانیال ۱۱ یا در محدوده تاریخ آیه ۴۰ (۱۷۹۸ تا قانون یکشنبه) می‌گنجد یا در بازه آیه ۴۱ تا دانیال ۱۲:۱ قرار دارد. از میان ۴۵ آیه، آیات ۱، ۲، ۷ تا ۱۵ و ۴۰—که در مجموع دوازده آیه‌اند—هنگامی که خط بر خط قرار داده شوند، به جدول زمانی آیه ۴۰ تعلق دارند. آیه ۴۰ در سال ۱۹۸۹ به دو بخش تقسیم می‌شود. آیات ۱، ۲ و ۱۰ تا ۱۵ با نیمه دوم آن مطابقت دارند. آیات ۱ و ۲ خط رؤسای جمهور را در تاریخ وحش زمین پی می‌گیرند، در حالی که آیات ۱۰ تا ۱۵ سه جنگ نیابتی را که از سوی پادشاه شمال (قدرت پاپی) از ۱۹۸۹ تا قانون یکشنبه سامان‌دهی شده‌اند، ترسیم می‌کنند. آغاز این سه جنگ نیابتی با ایالات متحده است که در آیه ۴۰ به عنوان "ارابه‌ها، کشتی‌ها و سواران" شناخته شده است.

در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.